

FOLCARDUS

COENOBII SITHIVENSIS APUD ATREBATES MONACHUS.

NOTITIA HISTORICA.

(CAVE, *Scriptorum ecclesiasticorum Historia litteraria*, pag. 531.)

Folcardus, coenobii Sithivensis apud Atrebatas monachus, claruit anno 1060, diuque deinceps vixit. Vir pro sorte sæculi quo vivit non indoctus, Gulielmo Anglorum regi, quem *Conquestorem* vocamus, admodum familiaris, qui subacta Anglia ipsum Torneixæ preposuit, ubi xvi fere annis abbatis vices supplevit. Diu in Anglia versatus est donec ortis illum inter et episcopum Lincolnensem simultatibus, ad monasterium suum Sithivense recessit. In litteras misit primo quidem per compendium, deinde recognitos et auctos De vita et miraculis S. Bertini abbatis Sithivensis libros duos, quos Bovini abbati suo inscripsit. Hos ex mss. codicibus Bertiniano et Vedastino edidit Mabillonius *Sæc. Benedict. III, part. 1, pag. 104*; qui etiam librum u Miraculorum, ab auctore anonymo circa initium sæculi x scriptum, subjecit. Recenset quidem Baleus (*De script. cent. II, p. 164*) Folcardum quemdam Dorobornensem, coenobii Cantuariensis monachum, virum doctissimum, anno 1060 clarum, quem eundem cum nostro fuisse existimamus, quemque Aldredi Eboracensium archiepiscopi, magni sui Mecænatis jussu, De vita et miraculis Joannis archiepiscopi Eboracensis libros duos, eidem Aldredo nuncupatos, atque alia quædam scripsisse, Baleus refert. Certe Folcardum nostrum S. Oswaldi Wigorniensis episcopi, aliorumque sanctorum Angliæ historias suaviter composuisse, testis est Ordericus Vitalis, ejusdem pene temporis scriptor *Hist. Eccl. lib. II, ad ann. 1118*, ubi plura de Folcardo habet. Vitæ Joannis archiepiscopi Eboracensis a Folcardo scriptæ meminit etiam auctor incertus De vita S. Joannis *Monast. Anglic., tom. I, qui pariter ac Baleus Folcardum Cantuariensem vocat, monitum chum scilicet, non quod Mabillonius male habet, Cantuariensem archiepiscopum. Vitam ipsam extulit Mabillonius Sæc. Benedict. III, part. 1, pag. 433. Librum vero Miraculorum, quem etiam memorat Baleus, reperire non potuit. De aliis Vitæ Bertinianæ scriptoribus, anonymo quodam antiquiore, et Folquino abbate Lobienai, Actorum etiam SS. Audomari, Folquini episcopi, Winnoci et Salvini compilatore anonymo altero, denique Simone abbate Sithivensi, exeunte sæculo XII claro, plura te docebit et Mabillonius in *Observationibus præviis*, ubi supra, p. 104.*

VITA S. BERTINI

ABBATIS SITHIVENSIS IN MORINIS

AUCTORE FOLCARDO.

(Apud MABILL., *Acta SS. ord. S. Bened. Sæc. III, parte II, pag. 104*)

OBSERVATIONES PRÆVIÆ.

1. Multi gesta S. Bertini abbatis in litteras retulerunt. Sex omnino invenio hujusce argumenti lucubrations. Prima est anonymi cujusdam, quem cæteri postea secuti sunt. Secunda Folquini abbatis Lobienensis, qui Acta SS. Audomari, Bertini, Folquini episcopi, Winnoci et Silvini Waltero abbati Bertiniano, anno 996 mortuo nuncupavit. Tertia et quarta auctorem habent Folcardum, Sithivensis coenobii monachum. Quinta et sexta metricè compositæ sunt, una quidem ab anonymo quodam, alia a Simone, ut putant, abbate Sithivensi sub finem sæculi XII, quanquam Joannes Iperius de Simone abbate agens, ejus rei, ni fallor, haud meminit. Quatuor postremas scriptiones e monasterio Sithivensi accepimus, beneficio tum viri religiosissimi D. Joannis Le Pecqueur, subprioris, tum humanissimi D. Gerardi du Val coenobitæ. Hic unicum exhibemus Folcardum, de aliis auctoribus pauca dicturi.
2. Anonymum Vitæ Bertinianæ scriptorem perantiquum laudant auctor libri De gestis S. Winnoci abbatis, Folcardus et alii: Folquinum Jacobus Mabranus passim, maxime in scholiis ad cap. 1, lib. III De Morinis, ubi ait Folquinum in Actis SS. Audomari, Bertini, etc., multa præterisse quæ apud alios reperire est, quia solummodo ea inserere in votis habuit quæ lectionibus Breviarum possent adaptari. Hunc putant esse Folquinum levitam et monachum Bertinianum, qui principum ac regum diplomata aliaque instrumenta in unum retulit, et annis regum annos Dominicæ Incarnationis aptavit; qua in re a